

Áhítat – Pozsony, 2025. július 1.

Előfohász: Jézus mondja: „Az Isten országa nem úgy jön el, hogy az ember azt előre kiszámíthatná. [...] És amint Nőé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia napjaiban is: ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek, egészen addig a napig, amíg Nőé be nem ment a bárkába. Azután jött az özönvíz, és elpusztított mindenkit. [...] Azok pedig ezt kérdezték tőle: Hol, Uram? Ő pedig így felelt: Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk is (Lk 17,20.26-27.37).” Ámen.

Kezdő ének: 1. zsoltár 1-2. verse: „Aki nem jár hitlenek tanácsán, ...”

Köszöntés: „Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: Evezd a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra! Simon így felelt: Mester, egész éjszaka fáradoztunk ugyan, mégsem fogtunk semmit, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat. Amikor ezt megtették, olyan sok halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálók; ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek, és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek. Simon Péter ezt látva leborult Jézus lába elé, és így szólt: Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram! A halfogás miatt ugyanis nagy félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak; de ugyanígy Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus akkor így szólt Simonhoz: Ne félj, ezentúl emberhalász leszel (Lk 5,4-10)!” Ámen.

Textus: Mózes I. könyve 6. fejezet 5-22. versei: *„Amikor látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megsomorodott szívében. Azért ezt mondta az Úr: Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az emberrel együtt a szárazföldi állatokat, a csúszómászókat és az égi madarakat is, mert megbántam, hogy megalkottam őket. De Nőé kegyelmet talált az Úr előtt. Nőének ez a története: Nőé igaz ember volt, feddhetetlen a maga nemzedékében. Az Istennel járt Nőé. Nőé három fiút nemzett: Sémet, Hámot és Jáfetet. A föld pedig egyre romlottabb lett az Isten színe előtt, és megtelt a föld erőszakossággal. És látta Isten, mennyire megromlott a föld, mert minden ember rossz útra tért a földön. Akkor ezt mondta Isten Nőének: Elhatároztam, hogy véget vetek minden élőlénynek, mert megtelt erőszakossággal miattuk a föld. Elpusztítom hát őket a földdel együtt. Csinálj magadnak bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül-belül szurokkal! Így készítsd el: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök, magassága pedig harminc könyök! Ablakot is csinálj a bárkára: egy könyökre hagyd azt felülről! A bárka ajtaját az oldalára helyezd! Készíts bele egy alsó, egy középső és egy felső emeletet! Mert én özönvizet fogok hozni a földre, hogy elpusztítsak*

minden élőlényt az ég alatt. Minden el fog pusztulni, ami a földön él. Veled azonban szövetségre lépek: menj be a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaid feleségeivel együtt! És vigyél be a bárkába minden élőlényből, mindenből kettőt-kettőt, hogy életben maradjanak veled együtt: hímek és nőstények legyenek! A madaraknak, a szárazföldi állatoknak és a föld minden csúszómászójának különböző fajtaiból, mindegyikből kettő-kettő menjen be hozzád, hogy életben maradjon! Vigyél magaddal mindenféle eledelt, ami csak ehető; gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen ennivalótok, neked is, meg azoknak is! Nőé így is tett: mindenben úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki."

Főtiszteletű püspök urak, főgondnok urak, jogtanácsos asszony, zsinati tanácsos és hivatalvezető urak, titkárságvezető asszony!

Aki mindent a teremtéskor úgy zárt le: „igen jó”, most kijelenti: minden rossz. Az, hogy az ember az Ő képére és hasonlatosságára lett, most fájdalmat okoz Istennek. De Isten nem kiirtotta az embert, de bánkódott miatta. Haragja azonnal lesújthatott volna, ítélete úgy valósult volna meg, mint ahogy szavára minden előállott és lett élő lényé és élő lélekké. De az Örökkévaló Úr meggondolja lépését. Bánkodik önmagában, majd konstatál újból Noé elé lépve, mint Pál apostol: *„Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem (Róm 3,12)."* A Mindenható Urat olyan egyedi tulajdonsággal ruházza fel a szentíró, amivel találkozunk az Újszövetségben. Jézus sír Jeruzsálem felett: *„Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat (Lk 19,42)."* Istennek fáj a bűn és tisztában van vele, hogy a humánus egyetlen kondíciója a Tőle való elhajlás. Ebben vagyunk jók és ezt megvallja Dávid is, amikor új szívet kér az 51. zsoltárban: *„Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted. Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem (Zsolt 51,6-7)."* Ebben vagyunk elsők és Timóteusnak így vall az agg apostol: *„Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok (ITim 1,15)."* Drága testvérek! Az istentelenség és az embertelenség uralkodik. A bűn nyilvánvaló. A vétek teljesen

behálóz. Az Úr bánkódó lélekké formálódik az ember miatt. Az Úr szomorú teremtménye miatt. A krasznahorkai vár konyhájának a falán ez az írás található: „Isten szeme mindent lát.” Ez is a bűn miatt került felírásra. Istennek közbe kell lépni. Istennek az ember egyedüli kondícióját el kell törölni. Az Úr pedig ezt is teremtményével közli. Nem a magasban, nem az angyalok seregében tárgyalja ezt le mint egy koncepció peret, hanem kijelenti tervét választottjának, a bűnös embernek, akit újból és újból elhív, kegyelemmel ruház föl, élettel ajándékozik meg, szeretetével jön felé, hűségével tanácsolja és Ő, Aki mindenre kimondja, hogy minden rossz, mert Ő megteheti, Neki van hatalma, Ő kommunikál a bűnös emberrel. Micsoda irgalom! Mélyreható könyörület. A teljes romlottság közepette az egyedüli jó kommunikál. Felfoghatatlan, hogy még mindig van szava hozzánk. A velőjéig romlott emberhez Isten szól, sőt, Aki eddig mindent pusztítani akart, most eggyel mégis csodával határos módon kegyelmet gyakorol. A kicsiny kezdet újból világossággá lett. A folytonosság ismét biztosítva van, mert Istennél van de. Az Úr látása más. Az Úr beszéde színigaz. Az Úr tette igazságos és így ad keretet az ember életének. Visszafogad. Behív. Van folytatás. Van holnap. Az isteni „de” által teljes az ember élete. Az isteni „de” lehajló aktivitás. Az isteni „de” elhívás, megbízatás. Ez nem passivum divinum, ez activum, még hozzá minden ige ebben az igerészben jelenidőben szerepel. Az ember benne van a történetben. Te vagy és én vagyok Noé, nem más. Minden embert, mindenkit Noéként fogad, ha... Noé ugyanúgy bűnös ember volt, de kegyelembe fogadott. Átsugárzott rajta Isten lénye. Semmiben sem tért el kortársaitól. Noénak nincs protekciója. Egyedül csak arról van itt szó, amit Jézus mondott, nem az egészségeseknek, hanem a betegeknek van szükségük orvosra. (ld. Lk 5,31-32) Senkitől sem volt jobb Noé. Kegyelembe fogadott lett. A bálványgyárral teli szív egyszerre kegyelmet nyert. Ezt nem lehet kierőszakolni. Ezt nem érdemből, hanem ajándékként kapja az ember. Értékeljük Isten kegyelmét. Becsüljük meg az Úr irgalmát: *„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen*

minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenítettett Lélek szerint. Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak, akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várakozott Nőé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át (Ipt 3,20)." Egyszer s mindenkorra. Ez a kegyelem. Áldjuk Istent a legteljesebb szabadításért, amit Fiában szerzett nekünk. Köszönjük meg Istennek az Ő szeretetét. Hálából csak Ő neki élünk. Ezt tette Nőé. Jó útra tért, mert meghallotta Isten szavát. Isten szava olyan számunkra, mint egy jó tanács. Isten nem uralkodni akar felettünk. Igéje és Szentlelke által tanácsol bennünket. Vezet a helyes úton. Mi pedig dönthetünk. Nőé alá vetette magát Isten beszédének, méghozzá gyakorlatban. Isten megmondta, hogy mit kell tennie. Építsen bárkát. Isten megmondta, hogy milyen anyagból készítse el a bárkát. Isten pontosan meghatározta, hogy kit kell a bárkába bevinni és mit kell a bárkába bekészíteni. Nőé nem kereste a kifogásokat. Nőé nem mondta, hogy lehetne másképp is. Nemcsak félig teljesítette Isten akaratát. *„Nőé így is tett: mindenben úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki."* Mindenben. Hoppá! Ez egy kicsit meredek. Ez a hit példájának gyönyörű képlete a mindennapokban. Gondoljunk csak bele, hogy Nőé meghallgatta volna Isten szavát. Lehet, hogy még nagyra értékelte volna Isten kiválasztását, örült volna annak, hogy Isten rátekintett és vele osztotta meg üdvtervét, hogy az Úr őt és családját akarja megmenteni. Ha nem építkezik, ha nem jár el olyan körültekintően, ahogyan Isten meghatározta, elpusztul. Ha könyököl a megadott méretek felett, és többet számol a kelleténél, mint kivitelez, akkor belehal. Nem az ő tette, hanem a szívében engedelmisséget formáló mennyei hűség a hangsúlyos. Amikor *„Őt választom, Ki őrizőm és pásztorom. (425. dicséret 2. verse)."* Amikor *„Vele járni, lakozni, szent életben illatozni, igaz hitben nem habozni"* (474. dicséret) valódi kiváltság. Amikor Rá hallgatok, mert *„szól hangjából a jóság és szavában meglelem az örökkévalóság jó édességeit, jó édességeit (512. dicséret 5. vers)."* Ha mindenben az Ő akaratát fogjuk

érvényesíteni, jöhetnek akadályok, terhek, próbák, nehézségek, semmi sem választhat el az Ő szeretetétől. (ld. Róm 8,39) Nincs kompromisszum. Nincs másik mérce. Nincs aranyközépút. Nincs, mert Rajta kívül nincs Isten. Aki mindent rossznak lát és ítél, íme segít a bajba jutott emberen. Nem köt alkut, hiszen *„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk Vele együtt mindent. (Róm 8,32).”* Én nem tudom, drága testvérem, hogy mit jelent a te életedben az engedelmesség, nem tudom, hogy neked személyesen, hivatásodban, küldetésedben, mint jelent mindenben egyedül csak Neki engedelmeskedni, de tudd, itt életről és halálról van szó. A te és az én kimenekedésemről. Ő megment. Ő kiment. Ő megtart. Mindent Vele együtt nekünk ajándékozott, mindenben engedelmeskedjünk hát egyedül Neki. Mindenben úgy tégy, ahogyan Ő parancsolta. Légy az Ő engedelmes szolgája, mert Fiában megtanít bennünket az engedelmességre: *„Igen, Atyám, így volt kedves te előtted (ld. Mt 11,26-28).”* Hálából az Ő mentő szeretetéért, engedelmeskedjünk Neki és cselekedjünk mindenben, ahogyan Ő megmondta, és akkor a bárka, a hajó, az egyház, aminek egyetlen fundamentuma, igaz alapja és oszlopa Krisztus, nem vész el, mert megtartatik Őáltala, Ővele és Őbenne (ld. Róm 11,33-36). Ez pedig már passivum divinum. Tőlünk független, de bennünket annak építésére választott ki. A bárka épül, Nőé engedelmes szolga. Hánykódhat a tengeren, a habokba merülhet, mélységek tátonghatnak felette és alatta, de Benne, még ha Krisztus alszik (ld. Lk 8,22-25) is, akkor sincs félelem, mert Ő él és uralkodik örökkön örökké. Hiszed-e ezt, drága testvérem? Volt, aki ezt hitte és megvallotta. Balogh Elemér püspök-lelkipásztor püspök beiktatására 1921. június 22-én, egy szerdai napon került sor. Gondolkodására, magatartására jellemző az az érvelés, amelyet beiktatása előkészítése kapcsán írt Tóth Kálmán komáromi esperesnek: „... vasárnap, kell és péntek nem lehet, mert ünnep és hetivásár napja, s a templomot bámészkodók foglalnék el a hívek helyett. A vasárnapot hagyja meg az egyház az Úr napjának, testi és lelki pihenésnek, s ne tartson akkor

olyan gyűlést, amely izgalmakkal járhat. Mi pedig maradjunk vasárnap a gyülekezeteinkben a reánk bízott igehirdetésre. A szerdai napra idejében ideér mindenki és idejében hazamehet, s a vasárnapra felkészülhet.” Igaza van Füle Lajosnak: Torzót mutathat életed, hullhat fejedre durva vád, amíg hallod az ÚR szavát, az életedhez van remény. Amíg hallod az ÚR szavát, harcolnod, hinned érdemes, mert éjszakádnak vége lesz, hetedszer is fölkel azért. Amíg hallod az ÚR szavát, az Ő házához tartozol, ha mindent el is tékozol szíved, szívére visszavár.” Ámen.

Utóima

Úri ima

Áldás: „Hit által kapott kijelentést Nőé azokról a dolgokról, amelyeket még nem láthatott, és Istent félve és tisztelve készítette el a bárkát háza népe megmentésére. E hite által ítélte el a világot, és a hitből való igazság örökösévé lett (Zsid 11,7-9).” Ámen.

Ének: 424. dicséret 3-5. versei: „De hogy szívemet emelém végtére...”